

A buzsáki Fehér Mária-kápolna

2009 augusztus 01. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Nemzet szombati magazinjának egyik legérdekesebb sorozatát közöljük le folytatásokban, melyben a remek Ludwig Emil megmutatja nekünk a rejtőzködő Magyarország eldugott kincseit, melyek mellett sokszor figyelmetlenül elhaladunk a mindennapi rohanó életünk során. Vigyázzunk ezekre a páratlan kincsekre, hiszen ezek a kincsek alappillérei szeretett Hazánknak.

A Balaton somogyi partjának nyugati végén a tóba igyekvő vízfolyásoknak köszönhetően még a legforróbb nyárban is vízenyás rétek, üde zöld ligeterdők virítanak. A régi térképek szinte összefüggő tövidéket mutatnak ezen a tájon, a Kis-Balaton és a Nagyberek lecsapolása előtt alig volt építkezésre alkalmas magasságú hely erre felé.

Települések a Fonyódtól délnek, Lengyeltóti, Somogyvár felé és a Marcalin át Kaposvárra vezető országutak mentén alakultak ki, a közéjük eső rész legnagyobb, régóta lakott faluja a ma 2500 körüli lélekszámú Buzsák. A gyapjúszálas hímezéséről – és azzal díszített népviseletéről – híres, hivatalosan is „népművészeti rezervátumként” számon tartott község neve csak 1675-ben tűnik fel, írott források szerint azonban két Árpád-kori település is létezett a helyén: az 1268 és 1291 között említett Akcs és Magyar, amelyek a török időkben elpusztultak. Középkori eredet? emlékről a legutóbbi évekig nem volt tudomásunk, a Buzsák külterületén lévő római katolikus kápolna a jegyzékben XVIII. századiként szerepel.

A Fehér Mária-kápolnának nevezett emléket az Öreglak felé vezető régi úton haladva, erdős részen, a Kápolnásidőben találjuk. Elhagyott temető veszi körül, néhány sírkő és keresztség árválkodik az örökzöld bokrok tövében. A pár éve még barokknak vélt épületről első pillantásra látszik, hogy középkori. A közelmúltban történt renoválásakor kiderült, hogy teljes egészében XIII. századi eredetű. A kisméretű, téglatest formájú hajó keleti oldalához félköríves szentély csatlakozik. Az eredetileg torony nélküli, téglából épült templom román stílusú bejárata a déli oldalon került elő. A magas lábazat fölött egyszerű, henger formájú faloszlop alkot béléletet, amely fölül félkör alakú, dísztelen timpanont foglal keretbe. A déli hajófalon került két apró román kori tölcserablak is – az alacsonyabban lévő, nagyméretű ablaknyílás az újkorban készült. Újabb keletre a tetőgerinc nyugati végén ülő karcsú huszártorony is. A templom szerény berendezése, oltára a XVIII. században készült népies barokk ízlés szerint.

Búcsúja augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén van. Nem tudni, hogy a Fehér Mária-kápolna elnevezés a Szőzanya makulatlán mivoltára utal-e, avagy a tiszteletére felszentelt kápolna hófehér falára. A régi Nagyberek harsogó zöldjében messziről tűndöklő, fehér kápolna élénkpiros cseréptetejével, páratlanul szép arányaival a Dunántúl egyik legszebb – mégis szerényen rejtőzködő – emléke.

Ludwig Emil, mno.hu

Ajánló

